

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera întâi)

2 aprilie 2019*

„Funcție publică – Agenți contractuali – Contract pe perioadă nedeterminată – Articolul 47 litera (c) punctul (i) din RAA – Reziliere cu acordarea unui preaviz – Motive de reziliere – Ruperea legăturii de încredere – Interesul serviciului – Eroare vădită de apreciere – Obligația de sollicitudine – Principiul bunei administrări – Articolele 30 și 41 din Carta drepturilor fundamentale – Incident de procedură – Publicare pe internet a unor documente depuse la dosarul procedurii în fața Tribunalului – Articolul 17 din statut”

În cauza T-492/17,

Stephan Fleig, fost agent contractual al Serviciului European de Acțiune Externă, cu domiciliul în Berlin (Germania), reprezentat de H. Tettenborn, avocat,

reclamant,

împotriva

Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE), reprezentat de S. Marquardt, în calitate de agent,

pârât,

având ca obiect o cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE și având ca obiect, pe de o parte, anularea deciziei din 19 septembrie 2016 prin care directorul Direcției „Resurse umane” a SEAE, acționând în calitate de autoritate abilitată să încheie contractele de muncă, a reziliat contractul de muncă al reclamantului cu efect de la 19 iunie 2017 și, pe de altă parte, repararea prejudiciului pe care reclamantul pretinde că l-a suferit ca urmare a acestei decizii,

TRIBUNALUL (Camera întâi),

compus din doamna I. Pelikánová, președinte, și domnii P. Nihoul și J. Svenningsen (raportor), judecători,

grefier: domnul S. Bukšek Tomac, administrator,

având în vedere faza scrisă a procedurii și în urma ședinței din 4 decembrie 2018,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: germana.

Hotărâre¹

[omissis]

În drept

[omissis]

Cu privire la publicarea pe internet a anumitor documente depuse deja în dosarul de la Tribunal

- 138 Prin scrisoarea din 30 octombrie 2017, reclamantul l-a informat pe Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate în legătură cu intenția sa de a face publice, prin difuzare pe internet, un număr de documente care îl privesc, și anume toate anexele atașate reclamației și cererilor vizate la punctul 87 de mai sus, precum și cererii introductive depuse la Tribunalul Funcției Publice vizate la punctul 24 de mai sus. Această informație era prezentată ca intervenind în cadrul articolului 17a alineatul (2) primul paragraf din statut.
- 139 În urma unui e-mail adresat de SEAE consilierului reclamantului ca reacție la această primă scrisoare, reclamantul a adresat o a doua scrisoare Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate la 13 noiembrie 2017, susținând că documentele vizate fuseseră deja făcute publice în anul 2013, în măsura în care au fost predate unei organizații neprecizate, precum și unui număr de „opt persoane diferite”, printre care mama sa. Această publicare ar fi fost legală, întrucât ar fi făcut obiectul unei cereri de autorizare la 27 martie 2013, iar SEAE nu s-ar fi opus acestei publicări. Documentele menționate ar fi fost publicate pe site-ul internet al reclamantului prin intermediul unor persoane aflate în relație cu mama sa.
- 140 Prin două scrisori din 17 noiembrie 2017 și din 24 noiembrie 2017, SEAE a indicat printre altele reclamantului că publicarea anumitor documente pe care el le-a prezentat ca anexe la cererea sa introductivă în prezenta procedură ar constitui o încălcare a principiului confidențialității procedurii jurisdicționale aflate în curs.
- 141 Ca urmare a comunicării către reclamant a scrisorii SEAE din 4 decembrie 2017, care informa Tribunalul în legătură cu faptele menționate la punctele 138 și 139 de mai sus (a se vedea punctul 34 de mai sus) și cu publicarea diferitor documente intervenită între timp, reclamantul a prezentat observații în această privință în cadrul replicii.
- 142 Reclamantul apreciază că publicarea în cauză nu este nelegală. Astfel, el reiterează că documentele vizate au făcut în prealabil obiectul unei publicări legale, întrucât cererea pe care ar fi introdus-o în acest scop la 27 martie 2013 ar fi făcut obiectul unei autorizări implicite a SEAE, în absența unor obiecții din partea acestuia în termenul de 30 de zile lucrătoare prevăzut la articolul 17a alineatul (2) al doilea paragraf din statut. Prin urmare, împrejurarea că documentele menționate au fost depuse în cadrul unei proceduri jurisdicționale ulterioare nu le poate da un caracter confidențial pe care l-au pierdut.
- 143 SEAE contestă temeinicia argumentelor reclamantului.
- 144 Reclamantul admite că au fost publicate pe internet documente pe care le-a depus în cadrul prezentei proceduri, mai exact anumite documente care fuseseră anexate la cele două cereri în temeiul articolului 90 alineatul (1) din statut care au fost introduse la 20 martie 2013 și la 24 martie 2013, înregistrate sub numerele D/227/13 și, respectiv, D/233/13, aceasta din urmă privind evenimentele legate de tratarea

1 Sunt redat numai punctele din prezenta hotărâre a căror publicare este considerată utilă de către Tribunal.

dosarului său medical. Chiar dacă a afirmat că această publicare, deși s-a petrecut pe propriul site internet, nu a fost realizată de el însuși, ci de persoane neidentificate cărora mama sa le-ar fi transmis documentele vizate, el recunoaște că prin intermediul său aceste documente au ieșit din sfera de strictă confidențialitate la care erau limitate inițial. El pretinde însă că această ieșire era legală și a constituit o publicare a documentelor menționate.

- 145 Trebuie arătat că articolele 17 și 17a din statut au obiecte diferite, pe care reclamantul le confundă. Astfel, articolul 17 menționat privește interdicția ca orice funcționar sau agent să divulge informații de orice natură care nu sunt publice, fixate sau nu pe un suport, care i-au fost aduse la cunoștință în exercitarea atribuțiilor acestui funcționar sau agent, cu excepția cazului în care a fost autorizat în prealabil în acest sens. Această interdicție există și după încetarea raporturilor de muncă. În ceea ce privește articolul 17a menționat, el privește publicarea oricăror texte referitoare, printre altele, la o lucrare, un studiu sau opinii legate de activitatea Uniunii. O asemenea publicare face obiectul unei protecții specifice în temeiul libertății de exprimare, sub rezervele prevăzute la acest articol și care privesc respectarea principiilor loialității și imparțialității, a demnității funcției și a interdicției de divulgare a unor informații despre care a luat cunoștință în legătură cu exercitarea atribuțiilor sale, și este supusă unei proceduri de autorizare speciale, în cadrul căreia lipsa unui răspuns în termen de 30 de zile lucrătoare echivalează cu autorizarea implicită.
- 146 În speță, cererea de autorizare pe care o menționează reclamantul, și anume scrisoarea pe care el a adresat-o SEAE la 27 martie 2013, deși făcea referire la articolul 17a din statut, privea în realitate, potrivit redactării sale exprese, dar și având în vedere conținutul său, divulgarea de informații, care este reglementată de articolul 17 din statut. Prin urmare, contrar celor pe care acesta le susține, absența notificării unei decizii într-un termen de 30 de zile lucrătoare nu echivala cu lipsa unei obiecții implicite. Astfel, această cerere de autorizare era reglementată de articolul 90 alineatul (1) din statut, așa încât autoritatea dispunea de un termen de 4 luni pentru a adopta o decizie, absența unei decizii în acest termen echivalând cu o decizie implicită de respingere.
- 147 Reiese din dosar că SEAE a răspuns la cererea de autorizare a reclamantului prin scrisoarea din 5 mai 2013, și anume în termenul de 4 luni prevăzut la articolul 90 alineatul (1) din statut. În această scrisoare, care începea cu o scurtă sinteză privind domeniul de aplicare al articolului 17a din statut, SEAE s-a limitat la a autoriza divulgarea documentelor vizate pentru a permite reclamantului să obțină asistență în cadrul dosarului său medical. Având în vedere principiul confidențialității înscris la articolul 17 din statut, această autorizare trebuia să primească o interpretare strictă. În consecință, în contextul cererii reclamantului și al răspunsului care i-a fost adresat, orice divulgare a documentelor vizate care nu era strict legată de asistența personală a reclamantului în cadrul dosarului său medical, pe plan social, medical, psihologic sau juridic, era exclusă. În caz de dubiu, îi revenea reclamantului sarcina de a se asigura la SEAE că o divulgare pe care o avea în vedere era acoperită de autorizația limitată pe care o primise. Aceasta era situația cu atât mai mult cu cât autorizația menționată era însoțită de o reamintire a obligațiilor sale statutare, printre care obligația de a se abține de la orice divulgare neautorizată de informații obținute în cadrul exercitării atribuțiilor sale și respectarea principiilor loialității și imparțialității.
- 148 Din considerațiile care precedă rezultă că reclamantul nu poate justifica în mod valabil în niciun mod publicarea pe internet a tuturor sau a unei părți a documentelor vizate de cererea sa din 27 martie 2013 prin referire la această cerere și la modul de soluționare a ei.
- 149 Reclamantul nu poate contesta în mod valabil nici divulgarea autorizată a acestor documente unor persoane calificate pentru a-i acorda asistență personală, astfel cum este descrisă la punctul 147 de mai sus, pentru a pretinde că documentele menționate au fost făcute publice înainte de introducerea prezentei proceduri și că depunerea lor în cursul acestei proceduri nu ar intra astfel sub incidența obligației de nedivulgare legate de actele și de înscrierile care fac parte dintr-o procedură jurisdicțională.

- 150 În sfârșit, reclamantul nu poate invoca în mod util faptul că publicarea documentelor în cauză ar fi fost făcută de mama sa sau de persoane legate de aceasta. Astfel, pe lângă faptul că publicarea documentelor în cauză pe propriul site internet cu intervenția unor terți este puțin credibilă, cel puțin fără acordul său, transmiterea acestor documente mamei sale constituia o încălcare a termenilor autorizației care îi fusese acordată. În plus, chiar în ipoteza în care un funcționar sau un agent transmite legal un document confidențial unui terț sub acoperirea unei autorizații de divulgare, îi revine obligația de a se asigura că această persoană va respecta ea însăși termenii autorizației menționate. În consecință, chiar presupunând că publicarea propriu-zisă a avut loc fără concursul reclamantului, ar trebui totuși să se considere că, prin nerespectarea limitelor autorizației de divulgare care i-a fost acordată, el a creat în mod obiectiv riscul acestei publicări și este implicat în aceasta (a se vedea în acest sens Ordonanța din 16 martie 2016, *One of Us și alții/Comisia*, T-561/14, nepublicată, EU:T:2015:917, punctele 58 și 59).
- 151 Or, trebuie amintit că divulgarea actelor de procedură de către o parte unor terți într-o situație în care aceste acte nu erau transmise în scopul apărării cauzei acestei părți constituie un abuz de procedură (a se vedea Hotărârea din 14 noiembrie 2012, *Nexans France și Nexans/Comisia*, T-135/09, EU:T:2012:596, punctul 108 și jurisprudența citată). Aceasta este situația *a fortiori* atunci când asemenea acte sunt publicate, ca în speță.
- 152 Trebuie să se țină seama de acest abuz de procedură la nivelul cheltuielilor de judecată, din moment ce acest incident a determinat necesitatea unei comunicări specifice și a unor observații suplimentare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 17 iunie 1998, *Svenska Journalistförbundet/Consiliul*, T-174/95, EU:T:1998:127, punctul 139).
- 153 În consecință, trebuie să se stabilească cheltuielile de judecată legate de abuzul de procedură menționat în sarcina reclamantului.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 154 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamantul a căzut în pretenții, el trebuie să fie obligat la plata cheltuielilor de judecată, în conformitate cu concluziile SEAE, inclusiv a cheltuielilor de judecată legate de incidentul de procedură vizat la punctele 138-153 de mai sus.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera întâi)

declară și hotărăște:

- 1) Respinge acțiunea.**
- 2) Îl obligă pe domnul Stephan Fleig la plata cheltuielilor de judecată.**

Pelikánová

Nihoul

Svenningsen

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 2 aprilie 2019.

Semnături